

در وجوب اشتغال بکسب و کار

حضرت بهاء الله، حضرت عبدالبهاء

نسخه اصل فارسی

کتاب گنجینه حدود و احکام باب ششم - صفحه 72

باب ششم

در وجوب اشتغال بکسب و کار

جمال قدم جلّ جلاله در کتاب مستطاب اقدس میفرماید قوله تعالی: "یا اهل البهّاء قد وجب علی کلّ واحد منکم الأشتغال بامر من الأمور من الصّنايع و الأقراف و امثالها و جعلنا اشتغالکم بها نفس العبادة لله الحقّ تفکروا یا قوم فی رحمة الله و الطافه ثمّ اشکروه فی العشیّ و الاشراق . لا تضيعوا اوقاتکم بالبطالة و الکسالة و اشتغلوا بما ینتفع به انفسکم و انفس غیرکم كذلك قضی الامر فی هذا اللوح الذی لاحت من افقه شمس الحکمة و التّبیان. ابغض النّاس عند الله من یقعد و یطلب تمسکوا بحبل الأسباب متوکّلین علی الله مسبّب الأسباب." (بند ۳۳)

و در لوح ملاً علی بجزستانی مخاطباً لمحمد حسین از قلم جمالقدم جلّ جلاله نازل قوله تعالی: "کلّ را بصنعت و اقراف امر نمودیم او را از عبادت محسوب داشتیم. در اول امر باید ثوب امانت را از ید عطا که مقام قبولست پیوشی چه که اوست اول باب برکت و نعمت."

و در لوح بشارات نازل: "بشارت دوازدهم قد وجب علی کلّ واحد منکم الأشتغال بامر من الامور هر نفسی بصنعتی و یا بکسبی مشغول شود و عمل نماید آنعمل نفس عبادت عند الله محسوب ان هذا الا من فضله العظیم العمیم."

ORIGINAL

و در لوح امین میفرمایند: "در اینظهور اعظم کلّ بکسب و اقتراف و صنایع متوکّلا علی الله المهیمن القیوم
مأمورند و اینح کم در الواح مؤکدا نازل."

و در لوح آقا محمد باقر نبیل مسافر نازل قوله تبارک و تعالی: "و همچنین جمیع را امر فرمودیم که بشغلی از اشغال
مشغول باشند طوی از برای نفوسیکه حمل نمود و حمل نشد بکسب و اقتراف توجه نمایند فلسی از آن عند الله
احب است از کنزیکه بغیر حق جمع شود و آماده گردد."

بیانات مبارکه که در اینخصوص از قلم جمال مبارک نازل گردیده بسیار و در کلمات مبارکه مکنونه و لوح
دنیا و سایر الواح مسطور و نازل گردیده مراجعه فرمایند.

حضرت عبدالبهاء جلّ ثنائه در لوح فارس شیراز بواسطه حضرت افغان سدره مبارکه آقا میرزا بزرگ آقا میرزا
علی محمد خان علیه بهاء الله الابهی میفرمایند قوله العزیز: "جمعی الآن در این جهانند و بظاهر و باطن سرگشته و
پریشان و مهمل و معطل و بار گران بر سایر ناس. بصنعتی مشغول نشوند و بکار و کسبی مألوف نگردند و خود را
از آزادگان شمرند .... اینگونه نفوس مهمله البتّه مقبول نه زیرا هر نفسی باید کار و کسب و صنعتی پیش گیرد
تا او بار دیگرانرا حمل نماید نه اینکه خود حمل ثقیل شود و مانند علت کابوس مستولی گردد."

و در لوح دیگر میفرمایند: "هو الابهی ای بنده جمال قدم در جمیع امور متوسّل بچیّ قیوم شو و متوکّل بر ربّ
ودود. قلب انسان تا اعتماد بر حضرت یزدان ننماید راحت و آسایش نیابد. بلی سعی و کوشش جهد و ورزش
لازم و واجب و فرض و قصور و فتور مذموم و مقدوح بلکه شب و روز آنی نباید مهمل بود و دقیقه ای نباید
از دست داد چون کاینات سلیره باید لایلا و نهارا در کار مشغول شد و چون شمس و قمر و نجوم و عناصر و
اعیان ممکّات در خدمات مداومت کرد. ولی باید اعتماد بر تأییدات نمود و اتّکاء و اتّکال بر فیوضات کرد زیرا
اگر فیض حقیقت نرسد و عون و عنایت شامل نگردد زحمت ثمر نبخشد کوشش فایده ندهد و همچنین تا باسباب
تمسک نشود و بوسایل تشبث نگردد ثمری حاصل نشود ابی الله ان یجری الأمور الاّ باسبابها و جعلنا لکلّ شیء
سبباً."